

«Այսալները դատիւմ է ոչ թէ
օրենքը. այլ դատմությունը»
Ֆրանտուա ՌԱԲԵ

յին առումով հայագիտական կենս-
րոնի նշանակությանը առավել հա-
մադարասխանող մեկ ուրիշ ժինու-
թյուն: Սակայն...

Երեանի ղատմական կենտրոնում վաճառվել եւ գնվել է մի համեղ ղատառ, որ մեր ժողովրդի համար արդեն ոչ միայն մշակութային, այլև ղատմական արժեք է. Բազական է ասել, որ խնդրո առարկա ժենուում երկար տարիներ նիստեր է գումարել Դայկական հանրագիտարանի գիտախմբագրական խորհրդի նախագահ, ակադեմիկոս Վիկտոր Դամբարձումյանը, որ 13 հասուանոց հանրագիտական հրատարակության ղատրաստմանը մասնակցել է ավելի քան 7250 հեղինակ՝ հայրենական գիտության առավել նշանավոր գործիչներ. Դարկ է հիշեցնել, որ այդ ժենուում են ստեղծվել նաև բառահանուր «Ինչ է. Ով է», մանկական հանրագիտարանը, իր տեսակի մեջ եղանակի «Ուսկեփորիկ» եռահանուր

Urpf

ինքնին թանկ հաճույք է: Անտեղյակ-
ների համար ասեմք, որ անկախ Դա-
յաստանում են հրատարակվել Դայ-
կական համառոտ հանրագիտարա-
նի չորս հատուներից երեսը, «Դայկա-
կան հարց»: այդ խնդիրին նվիրված
առաջին հանրագիտարանային ծեռ-
նարկը հայերեն եւ ռուսերեն, ման-
կական «Արմենիա» հանրագիտարա-
նը ռուսերեն: Արդեն XXI դարու-
լույս են տեսել «Դայ Եկեղեցի. Նվի-
րադետական արդուներ, թեմեր» ծեռ-

նարկը, ստվարածավալ «Քրիստոնյա Հայաստան-1700» հանրագիտարանը, ինչողես նաև «Սփյուռքահակազմակերպություններ» տեղեկատուն։ Այժմ, երբ Հայկական հանրագիտարանին գրկել են իր տեսնից, գրկել են նույնիսկ իր սեփական մեծարժեք գրադարանից օգտվելու հնարավորությունից (գրադարանը ժամանակավորապես դատապահվել է նկուղում), այսեղ հրատարական է դատրասվում «Հայսպյուռք» իր տեսակի մեջ առաջիկ հանգամանալից հանրագիտարանը Ավարտին են մոտենում «Արցախյան պատրազմ. 1988-1994» հանրագիտարանի դատրասման աշխատանքները։ Այդ յուրօրինակ աշխատանքը կատարվում է ամբողջ տեսնից արդեն սկսված կատիտալ նորություններում։

ման սարսափելի դայմաններում:
ճակատագրի բերումով և դարձա
«Արցախյան դատերազմ. 1988-
1994» հանրագիտական հատորի

իրավակության նախածնունդն ու կազմակերպիչը եւ տեսնում եմ, թե ինչողևս է իմ աչի առաջ կատարվում իսկական բարբարոսություն։ Շուրջ 350 հեղինակ (խոսք խոռոշ մասնագետների մասին է) երրորդ տարին է, ինչ նախաղաւաստում են այդ հանրագիտարանը, որում զետեղվելու են գիտականորեն մշակված հոդվածներ ճակատամարտերի, ռազմական ընդհարումների, ընդհատակյա գործունեության, կամավորական ջոկատների, զորատեսակների եւ սղառագինության վերաբերյալ։ Դրաբարակվելու են զորավաների եւ զորադեմների, Դայաստանի եւ Արցախի հերոսների, ազգային-ազատագրական դայլարի նշանավոր ակտիվիստների համառոտ կենսագրականները։ Առաջին անգամ, մանրակրկիս ու-

Կոլեկտիվը՝ Ստեղծված իրավիճակում դարձարես անհմաս է մտածել եւ երազել Հայկական մեծ հանրագիտարանի վերահրատարակության (ավելի սույզ նոր հրատարակության) նասին:

Ըստ ամենայնի մենք դեռ մինչեւ վերջ չենք գիտակցել կատարվածը Եւ հաւաքաղես այն, թե ինչ կկատարվի մեզ հետ Յայկական հանրագիտարանի լուժարման (սա հենց այն բառն է) հետեանոնվ։ Երեւանցիները՝ անց-նելով Թումանյան փողոցի թ. 17 շենքի մոտով, դեռ չեն զգում կատարվածի ողջ դրամահզմը։ Արդեն փոխվել է ցուցանակը. «Յայկական հանրագիտարան» հզոր Եւ հղարտ բառակա-դակցությունը փոխարինվել է հայի լսողության համար խորբ «Ինեկո-բանկ» բառով։ Իհարկե, ոչ ո՛վ դեմ չէ, որ Երեւանում հայտնվեն նորանոր բանկեր. Ես համաձայն չեմ Յայկա-կան ռադիոյի այն կատակին, ըստ ո-րի՝ ղատասխանելով «Բանի» բանկ է

Ծա կածիով, ոչ միայն հազարակոր
բանկերի, այլև հազարակոր դիվի-
գիաների արժեք ունի:

Կանխազգալով աղետը, հայկական գիտության, գրականության, արվեստի, կրթության երեսուներկու ներկայացուցիչներ բաց նամակով դիմեցին հանրադետության նախագահին (տես «Ազգ», 29 հունիս 2003 թ.) առաջարկելով կրկին անդրադասնալ Հայկական հանրագիտարանի հարցին եւ չեղյալ հայտարել նրա ժենի, այսուես կոչված, վաճառքը: Անտեսենք այն հանգանակությունը, որ խախտված է բուն օրենքը, որի համաձայն սեփականացնորհնան առաջնային իրավունքը դաշկանում է կոլեկտիվին: Տվյալ դեղուած ոչ ոք նույնիսկ չի հարցել հեղինակավոր հաստատության աշխատակիցներին: Կրկնենք եւ շետենք զլխավորը. Հայկական հանրագիտարանը նույնութիւն ազգային սեփականություն է եւ ազգային հղարտություն, ինչողիսին է Սատենադարանը: Այն ոչ մի դարագայում չի կարելի դարձնել առ ու վաճառի առարկա: Եվ մենք իգուր ենք որոյն լրացուցիչ փաստարկ շետադրում այն իրողությունը, թե ճարտարադետական հուշարձանի արժեք ունեցող ժենքը ծեռ են բերել ընդամենը 250 հազար դրամով: Կարծես, եթե վաճառվեր մեկ միլիոնով, մեր հոգիները կթեթեւանային: Վերջին հաշվով, եթե այդշափ կարեւոր է «Ինեկորանկը» Հայաստանի համար, թող նրան վաճառեն կառավարական ժենի այն մասը, որտեղ տեղապորված է Պետական գույի կառավարման վաշչությունը: Համոզված եմ, որ այդ դեղուած հաստատ չէր տուժի մեր ազգային մշակույթը, իսկ գուցե նաեւ մեծադեմ աշխեր:

Դարցը դված է բոլորովին այլ կերպ: Թվում է, մեր կառավարությունը կունենա այնին իմաստություն եւ արիություն, որդեսզի մի կողմ նետելով հավակնութությունը չեղյալ հայտարարի 2003 թվականի հունվարի 9-ի իր որոշումը: Անկասկած, դրանով նա միանանակորեն կրածրացնի իր հեղինակությունը, իսկ բուն միջադեղը դաս կդառնա բոլոր նրանց համար, ովքեր կիամածակվեն ծեռ բարձրացնել ազգային սրբությունների վրա, ըստ եռթյան

Ընկնելով սրբադիմության գիրկը:
Յայկական հանրագիտարանի
հետ կաղված ժխուր օրինակը ին-
ցին դիմի դարտավորեցնի մեր Ազ-
գային ժողովին իիմնովին վերանա-
յելու սեփականաշնորհման օրենքը:
Օրենքը ոչ միայն դիմի դատման օրի-
նախախտումը, այլև դարտավորեց-
նի իշխանությանը ուղղել սեփա-
կան սխալները: Այն, ինչ կատարվեց
Յայկական հանրագիտարանի հետ,
մի ինաստունի խոսերով ասած, ոչ
թե հանցագործություն է, այլ ավելի
կարար մի բան թյուրիմացություն,
որը երբեք չի ների դատմությունը:

Արքային ծովունիք

ՀԱՐԻ ԲՈՒՏԱՅԻՆ

մանկական հանրագիտարանը, բա-
ռահասոր հայագիտական Դամա-
ռոս հայկական հանրագիտարանը:
Ըստ երեսութիւն, Հայկական հանրա-
գիտարանի վաճառողներն ու զնորդ-
ները առ ու վաճառ կատարելիս
մտածել են, թե հանրագիտարանը
կարող է գործել բացառապես
խորհրդային իշխանության օրոք:
Չե՞ որ հայտնի է հանրագիտարանն

ինքնին թանկ հաճույք է: Անտեղյակ-
ների համար ասենք, որ անկախ Դա-
յաստանում են հրատարակվել Դայ-
կական համառոտ հանրագիտարա-
նի չորս հասնութերից երեսը, «Դայկա-
կան հարց»՝ այդ խնդրին նվիրված
առաջին հանրագիտարանային ծեռ
նարկը հայերեն եւ ռուսերեն, ման-
կական «Արմենիա» հանրագիտարա-
նը ռուսերեն: Արդեն XXI դարուն
լույս են տեսել «Դայ Եկեղեցի. Նվի-
րադետական արդուներ, թեմեր» ծեռ

նարկը, ստվարածավալ «Քրիստոնյա Հայաստան-1700» հանրագիտարանը, ինչողես նաեւ «Սփյուռքահակազմակերպություններ» տեղեկատուն։ Այժմ, եթք Հայկական հանրագիտարանին գրկել են իր տեսնից, զեկել են նույնիսկ իր սեփական մեծարժեք գրադարանից օգսվելու հնարավորությունից (գրադարանը ժամանակավորաբես դատսողավել է նկուղում), այստեղ հրատարական և դատրասվում «Հայսփյուռք» իր տեսակի մեջ առաջին հանգամանալից հանրագիտարանը Ավարտին են մոտենում «Մրցախյաղացերազմ. 1988-1994» հանրագիտարանի դատրասման աշխատանքները։ Այդ յուրօհնակ աշխատանքը կատարվում է ամբողջ տեսնարդեն սկսված կատահալ նորու

սումնասիրությունից հետո, հրաժա-
րակվելու է հերոսի մահով ընկածնե-
րի լիակատար ցուցակը: Նովսովես ա-
ռաջին անգամ զիտականորեն կներ-
կայացվի Արցախյան դատերազմի
ծավալուն դատկերը ցարքային բար-
եզներով, համաղատասխան փաս-
տաթղթերով, դատկերազարդման
նյութով հանդերձ: Եվ ահա, իր տեսա-
կի մեջ, եզակի այդ աշխատանքը ի-
րականացնում է անզուգական մի-
կուլեկտիվ, որը, անկասկած, Դայա-
տանի համաժողովդական եւ հա-
մադետական սեփականությունն է
սակայն ստիղգած է գործել սարսա-
փելի դայմաններում:

հարկավոր Հայաստանին» հարցին, ինչում է հանդարձասից դատախանը. «Մեկ քանիզ Հայաստանի համար, ինչողևս դա խորհրդային ժամանակներում եր, ուս իիշ է, իսկ երկու քանիզ անկախության դայնաներում ուս-ուս է»: Կարծում եմ, հարկավոր է այնան, ինչքան հարկավոր է: Ըստ երեւուրին, կա ինչ-որ նոյատակահարմար թիվ: Համենայն դեռևս, քանիերի բանակը ինքնանոյատակ չողիչ լինի, ինչողևս Բեյրութում եր մինչեւ 1973 թվականը, այսինքն մին-

չեւ խյայիչ եւ ավերիչ դատեռազմը ինչողս արտահին, այսողս էլ ներին թօնանու դես: Պատեռազմի ամենաթեժ դահին Լիբանանում, «Զարթոն» թերթի խմբագրատանը, Ռամկավար Ազարական կուսակցության առաջնորդներից մեկը՝ Գերսամ Ահարոնյանը դամեց ինձ: «Երբ ամեն տեսակի բանկերի թիվը թերութում անցավ՝ յոթանասունի սահմանագիծը, դարդ դարձավ, որ աղետը անխուսափելի է: Քանի որ նման դեմքներում բաղաբանակների մի մասը վերածվում է սղառողների, իսկ մյուսը սղասարկում է նրանց: Կաղ թե ուշ նման հարթերությունները ծնում են հակասություններ, որոնք հանգեցնում են բախումների»: Սա շատ լուսակցություն է, սակայն այլ դեմքի համար: Եվ ես հազիվ թե սույն հրաղարակման մեջ հիեսի Գերսամ Ահարոնյանի ասածը, եթե չլիներ մի եական հանգամանք: Գերսամ Ահարոնյանը վերը նույածից բացի, լինելով նաև հրադարակագիր եւ, ընդհանրադես բարձրակիրք անձնավորություն, չափազանց հղարտ եր, որ Հայաստանում սկսվել է Հայկական հանրագիտարանի հրապարակությունը:

Հավատարիմ հայ Եկեղեցու դավանանքին

Միջոցառման վերջում Ֆիլմ ցուցադրվեց, որտեղ Սայր արքովի վերջին երես կարողիկոսները՝ Վազգեն Ա-Գարեգին Ա-ն եւ Գարեգին Բ-ն, յուրաքանչյուր իր զահակալության ժամանակ իրենց օրինությունն էին տալիք այս հոգեւոր կազմակերպությանը:

Եղբայրակցությունը հիմնադրվել է 1880 թվականին, Արևմտյան Հայաստանում ու Պոլսում: Մեծ եղեռնից հետո տարածվել է աշխարհով մեկ: Աշարժությունը Հայաստան բերեցին հայրենադարձները 1946-47 թթ.: 1975 թ.-ի եղբայրակցություն մուտք գործեցի Տեղացիները: Ղարաբաղյան շարժման ժամանակ այն ընդարձակվեց տարածվեց Հայաստանով մեկ: Հայաստանի եղբայրասիրաց եղբայրակցության ավագն է մասնագիտության ֆիզիկոս Դամիետ Զաբարյանը, ու այժմ հրատարակյական եւ լուսավորչական գործունեությամբ է զբարձրվում: «Տարիների ընթացքում ներշնչած անասված մշածողություններուս իշխում է ժողովրդի մեջ: Եղբայրակցության հիմնական նոյանական մասը եկեղեցիների մասը եկեղեցիների մասը»:

Դարձնելու է», ասում է նա:

Եղբայրակցությունն իր շարժերն ենդգիկում տարբե խավերի մարդկանց եւ սովորեցնում եկեղեցու դավանանքը. Վարդապետությունը, քացարում եկեղեցական ծեսերի իմաստը, բարոզում դարձ ավետարան, կունում մարդկանց աղաւախարելու և անու խորհուրդ տալիս ժողովրդին հավատարիմ մնալ Դայ առամելական եկեղեցու ավանդույթներին, հասկացես կարեւորում մկրտության ուխտը Դոգենոր կազմակերպության գործունեությունն ուղղված է Դայ առամելական եկեղեցու ամրապնդմանը, հայրենիքի զորացմանը: Եղբայրակցությունը դեմ է ամեն տեսակի ֆանատիկ դրսեւորումների, ծայրահեղակամուտեցումների. Առևյուսկ ուղղադապայլ հավաս չի ընդունում: Եղբայրակցության բարոզիներն օգնում են այլ կամ այն աղանդի մեջ հայտնված մարդկանց հասկանալու ճշմարտությունը եւ վերադասնալու իրավունքական ուղիղ հավասի: Դաշողվել է մերկով Եղովայի վկաների վերադարձը՝ մասնաւոր առաջարկություններու մասին:

Կերպությունը զարգացման բազմա-
թիվ ծրագրեր է իրականացնում, 30-ի-
ավելի ժառայություններ ունի: Զա-
գացման ծրագրի մեջ են մտնում ս-
նամադաշտականը, բոլոնարութակա-
նը, տնահինականը եւ այլն: Ակտի-
հրատարակչական եւ լուսավորչակա-
աշխատանք է կատարվում: Եղբայրա-
ցության անդամներն այցելում են ՀԱ-
յաստանի այն քնակավայրերը, որտե-
չկա եկեղեցի եւ անասված մթնոլո-
ւությունները: Միգրացիայի խնդիրը նվազեցնելու
միտումով շատ ընտանիքների դրամ է
տրամադրում տներ կառուցելու նոր-
ակով: Գումարը տալիս են դանու-
ղորեն վերադարձնելու դայմանու-
թեծ նշանակություն են տալիս հոգ-
ուր ծրագրերին: Այս տարի և արեկաց-
«Մասյան ողբերգության» 1000-
մյակի առիթով Վեհափառ հայրապետ-
ությունը օրինությունն են ստացել, որդե-
ղի Յայաստանի տարբեր ցածրականություններու-
համերգ-դասախոսություններ ան-
կացնեն: Զորամասերում եւ գյուղերու-
արդեն մի շարք միջոցառումներ
անցկացնեն:

Եղբայրակցությունը չեր ընդունվում, կարծում էին, թե աղանդավոր շարժում է: Արտասահմանի հայ հոգեւորականները լավատեսյակ էին այս շարժման բուն արժաններին: Առաջին անգամ Վազգեն Առաջինն օրինեց այս Եղբայրակցությանը 1981-ին: Եվ միայն 10 տարի անց դաշտոնաղես ընդունեց շարժումը, այդողիսով վեց դրվեց ամեն տեսակի ասեկուտներին այս շարժման վերաբերյալ: Շարժման անդամներն էլ ուրախ էին, որ կարողիկուց եւ հոգեւորականները թիկունք են Եղբայրակցությանը: Եղբայրակցության անդամներից մեկի հավատմամբ, ինչը թե՛ւ Դայ առավելական եկեղեցու հետեւող էր, սակայն իր համար դեռևս չբացահայտված հարցեր ուներ ավետարանից, որոնց դատասխանն սացավ Եղբայրակցության բարոգիչներից: Դետագայում իր ողջ ընտանիքն անդամագրվեց Եղբայրակցությանը, որտեղից հոգեւոր սնունդ են ստանում, հավաս, սեր, միություն, ինչը եւ հարստացնում է իրենց հոգեւոր աշխարհո:

